

ئهوانه ی رۆژوو بهتال ئهکه نهوه

ئهو شتانه ی رۆژوو بهتال ئهکه نهوه دوو بهشن:

یه کهم: ئهوه ی بهتالی ئهکاتهوه و ته نه گرتنهوه ی رۆژوو که پێویست ئهکات.

دووم: ئهوه ی بهتالی ئهکاتهوه و گرتنهوه و کهفارهت پێویست ئهکات.

ئه م ما ئهوه ی رۆژوو بهتال ئهکاتهوه و ته نه گرتنهوه ی پێویسته ئه مانه ن:

(۲۱) خواردن و خواردنهوه به قهستی:

بهلام ئهگهر کهسیک له یادی نه بوو، یا به ههله، یا زۆری لی کرا شتیکی خوارد یا خواردی یهوه، ئهوه نه گێرانهوه ی له سه ره نه کهفارهت.

له ئه بوهوره پیره وه ﷺ هاتوو ده فهرمویت: **پێغه مبه ر ﷺ** فهرمویه تی: **(مَنْ نَسِيَ - وَهُوَ صَائِمٌ - فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ، فَلَيْتَمَّ**

صَوْمَهُ، فَإِنَّمَا أَطَعَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ) (رواه الجماعة). واته: کهسیک له یادی نه بوو. له کاتی کدا به رۆژوو بوو. شتیکی خوارد یا

شتیکی خوارده وه، با رۆژوو که ی ته واو بکات، چونکی خوا خواردن و خواردنهوه ی پێ داوه.

(ترمذی) ووتویه تی: بهشی زۆری زانیان به وه کار ئه کهن، وه سوفیانی شهوری و شافیعی و ئه حمه د و ئیسهحاقیش

به پێ ی ئه وه حه دیسه قهول ئه کهن.

دارقظنی و به یههقی و حاکم، که ئه لیت: سه حیه له سه ر مه رجی موسلیم له ئه بوهوره پیره وه ئه گێر نه وه که پێغه مبه ر

ﷺ فهرمویه تی: **(مَنْ أَطْرَفَ فِي رَمَضَانَ - نَاسِيًا - فَلَا قَضَاءَ عَلَيْهِ وَلَا كَفَّارَةَ)** (قال الحافظ ابن حجر إسناده صحيح). واته:

هه ر کهس له ره مه زاندا. له بیر نه بوو به رۆژوو. شتیکی خوارد یا خواردی یه وه نه گێرانهوه ی له سه ره وه نه کهفارهت.

له ئیبنوعه بیاسه وه خوا لییان رازی بیته هاتوو که پێغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: **(إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَن أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسْيَانَ،**

وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ) (رواه ابن ماجه والطبراني والحاكم) واته: خوا تاوانی هه له کردن وله بیر چوونه وه به زۆر پێ کردنی

له سه ر ئۆمه ته کهم هه لگرتوو.

۳- خۆر شانده وه:

بهلام ئهگهر کهسیک رشانه وه زۆری بو هیئا و رشایه وه، ئه وه نه گێرانهوه ی له سه ره، نه کهفارهت.

چونکه له ئه بوهوره پیره وه هاتوو که پێغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: **(مَنْ ذَرَعَهُ الْقِيءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا**

فَلْيَقْضِ) (رواه أحمد وأبو داود والترمذی وابن ماجه وابن حبان والدارقظنی والحاكم وصححه). واته: هه ر کهسیک به رۆژوو بوو

رشانه وه زۆری بو هیئا و رشایه وه گێرانهوه ی له سه ر نی یه، وه هه ر کهس به قهستی خۆی رشانده وه ئه بی ئه وه رۆژه

بگرتنه وه.

(خطابی) ووتویه تی: هیه ج جیاوازی یه که نازانم له نیوان زانیاندا هه بیته، له سه ر ئه وه ی که کهسیک رشانه وه زۆری بو

هیئا و رشایه وه قهزای له سه ر نی یه، وه ئه وه ی خۆی برشینیه وه قهزای له سه ره.

(۵۴) - بی نوێژی وزه یستانی، ئه گه رچی له ده قیقه کانی دوا یی رۆژدا بیته پێش ئه وه ی خۆر ئاوا بیته، ئه مه ش

رای هه موو زانیانی له سه ره.

٦- ناو هینانهوه:

به هوی ماچ کردنی ژنهوه بیټ، یا به هوی خۆپپوه نوسانی یهوه، یا به دهست بئ، ئەوه رۆژووی پی ئەشکیت وگێرانهوهشی پپووسته^(١)، بهلام ئەگەر هوی ئاو هاتنهوهکه تهنه سهر کردن بیټ، یا بیر لی کردنهوه بیټ، ئەوه رۆژوو ناشکیت وهیچیشی لهسهر نابیت، وه ههروهها هاتنهدهری مهذی کار ناکاته سهر رۆژوو کهم بیټ یا زۆر.

(١) هیچ بهلگهیهک نییه که بلیین رۆژوو بهتال ئەکه نهوه، وه وا دهرناکهویت که وهک جیماع دابنریت، ههر لهبهر ئەوهسهنعانی ئەلیت: وا دهرتهکهویت که کهفارهت و رۆژوو گرتنهوه تهنه لهسهر ئەو کهسهیه که جیماع بکات، وه ئەمه دووره له راستی یهوه ئەگەر کهسێک جیماع نه کردیټ وهک ئەو کهسهی دابننیه که جیماعی کردیټ.

شهوکانیس ههر بهلای ئەم بۆچونهدا چوه، وه ئەمهش بۆچونی ئیبنوحهزمه، جا سهیری (المحلی ١٧٥/٦-١٧٧ و ٢٠٥) بکه. وه ئەوهی رینمونیت ئەکات لهسهر ئەوهی که قیاس کردنی ئاو هینانهوه لهسهر جیماع کردن قیاس کردنی که جیاوازی ههیه، ئەویش ئەوهیه که هندیک لهوانه قیاسیان کردوه به جیماعهوه نهیان وتوه کهفارهتیشی لهسهره، وه وتویانه: جیماع کردن حوکمهکهی توندتره له ئاو هینانهوه، وه ئەصلیش له ئاو هینانهوهدا ئەوهیه کهفارهتی لهسهر نییه، سهیری (المهذب) بکه لهگهڵ شهرحهکهی نهوهی دا (٣٨٦/٦). ئیمهش ههروا ئەلین، ئەصل ئەوهیه که رۆژوو ناشکین، وه جیماعیش حوکمهکهی توندتره له ئاو هینانهوه کهواته قیاس ناکریته سهری جا وورد بهروه.

رافعی وتویهتی (٣٩٦/٦):

ئەگەر مهنی به دهست بیتهوه ئەوه رۆژوو ئەشکینیت، لهبهر ئەوهی ئامیری پیاو ئەگەر بخریته ناو لهشی ئافرهتهوه بئ ئەوهی ئاوی بیتهوه رۆژوو بهتال ئەکاتهوه، جا ئاو هاتنهوه به جوریک ئارهزوهوه نزیکتره لهوهی رۆژوو بهتال بکاتهوه.

منیش ئەلیم ئەگەر ئەم قسهی راست بوایه ئەوه ئەبوایه کهفارهت دان له ئاو هینانهوه به دهست نزیکتر بوایه له واجبیتی کهفارهت دان له خستی ئامیری پیاو بئ ناو لهشی ئافرهت. ئەوانیش دان بهم قسهیهدا ناین، جا سهیری دژایهتی (تناقض)ی ئەم دو قیاسه بکه.

لهگهڵ ئەوهشدا تهماشای بهرهههستی ئەو کهسانه بکه لهگهڵ هندیک ئاسار که له سهلهفهوه هاتوه و ئەلیت: باوهش پیا کردنی ئافرهت ئەگەر ئاو بهیئیتهوه رۆژوو بهتال ناکاتهوه، جا من هندیکم لهم ئاسارانه باس کردوه له (سلسله الأحادیث الصحیحة) دا لهژیر هدیسی ژماره ٢١٩- (٢٢١) جا لهوانه قسهی عایشیه رهزای خوی لی بیټ دهربارهی ئەو کهسهی پرسیری لی کرد، پیاو ئەگەر بهرۆژوو بو، چی بوی حهلاله لهگهڵ ژنه کهیدا بیکات؟ ئەویش فهرموی ههموو شتیک دروسته جیماع نهیټ.

عبد الرزاق له (مصنف) کهیدا تهخریجی کردوه (٨٤٣٩/١٩٠/٤) به سهندهیکی صحیح ههروهک (حافظ) له فهتخا ئەمهی وتوه، ئیبنوحهزمیش کردویهتی به بهلگه جا سهیری ئەوانهی تر لهویدا بکه که باسمان کرد.

وه ئیبنوخوزهیمه تهخرومهی هندیک هدیسی کردوه، که لهم بهشهدا هاتوه بهوه که له صحیح کهیدا (٢٤٢/٣) وتویهتی:

ئمه بابیکه لهبارهی ئەو باوهش پیا کردن و خۆپپوه نوساندنهی که به جیماع دانانریت بۆ رۆژوو، وه بهلگهی ئەوهی که هندیک ناو، جاری وا ههیه به دوو شت ئەوتریت، یهکیان ههراوه و ئەوی تریان حهلال، چونکه ناوی (مباشرة) نزیک کردنی خوی گهوره له کتیبه کهیدا به جیماع ناوی بردوه، وه کیتابی خوا بهلگهیه لهسهر ئەوهی که جیماع لهکاتی رۆژوودا ههراوه.

پهغه ممبر صَلَاتُهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمویهتی: (إِنَّ الْجَمَاعَ يُفَطِّرُ الصَّائِمَ) واته: جیماع رۆژووی رۆژوو ناشکین.

وه پیغه ممبریش صَلَاتُهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به کردهوه کهی بهلگهی ئەوهی نیشان داوه که ئەو (مباشرة) نزیک کردنهی که جیماع نییه و کهمتره له جیماع رهوايه بۆ رۆژوو و کهراهتی نییه.

- ۷- خواردنی شتیك كه به موغه ززی دانه نریت، له شوینی سروشتی یه وه كه دهمه وگه یشتنی به گه ده، وهك خواردنی خوی زۆر، ئەمەش پۆژوو ئەشكینی به قسه ی هه موو زانایان.
- ۸- ههركهس نییه تی شكاندنی پۆژوو كه ی هه بیته . له كاتیكا كه به پۆژوو . ئەو كه سه پۆژوو كه ی ئەشكیت . با هیچیش نه خوات، چونكه نییه ت هینان پایه كه له پایه كانی پۆژوو، جا ئەگه ر ئەو نییه ته ی هه لوه شانده وه - به مه به سستی پۆژوو شكاندن به قه سستی - پۆژوو كه ی به تال ئەبیته وه به بی شك.
- ۹- ئەگه ر كه سیك شتیكي خوارد یا خواردی یه وه یا جیماعی كرد وای ئەزانی پۆژ ئاوا بووه یا وای ئەزانی پۆژ نه بوته وه دوایی پیچه وانه ی ئەوه دهركه وت، ئەوه قه زای له سه ره لای جه ماوه ری زانایان، له وانه هه ر چوار ئیما مه خاوه ن مه زه به كانن.

وه ئەوه ی پیویسته ناگاداری له سه ر بکهینه وه دوو شته:

یه كه م: ئاوه اتنه وه به بی جیماع رۆژوو ناشکینی، وه (مباشرة) نزیکي کردنی رۆژوو شتیکی تره، ئەوه ی هه یه ئیمه ئاموژگاری رۆژوو ئه كه بین ئەگه ر هات و ئاره زوه كه ی به هیژ بوو ئەگه ر به رۆژوو بوو ئەو موباشه ره یه نه كات. نه وه كو بکهو یته حه رامه وه كه جیماعه، ئەمهش بۆ ئەو ده رگا داخستنه یه كه به ره و حه رام ئه روات، كه له زۆر به لگه كانی شه رعه تدا به كار دیت. له وانه فه رموده ی پیغه مبه ره كه فه رمویه تی: **(وَمَنْ حَامَ حَوْلَ الْحُمَىٰ أَوْشَكَ أَنْ يَقَعَ فِيهِ)** واته: هه ركه س به ده وری سنووری حه رامدا پروات نزیکه بکهو یته ناوی یه وه.

له وانه شه عایشه مه به سستی ئەوه بوویت كاتی باسی موباشه ره كرده كه ی پیغه مبه ر صَلَاتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ئەكات له كاتی رۆژوودا و نه فه رموویت: به لأم كیتان هه یه كه به ئەندازی ئەو ده سه لاتی به سه ر خویدا هه بیته.

دووه م: كاتیك دانه ر باسی ئەو ئاوه ی ناوه نه وه ی كرده وه به ده ست، نا بیته كه سیك نیسه به تی ره وایی بداته پاڵ دانه ر له به ر ئەوه ی دانه ر بۆیه باسی كرده وه بۆ ئەوه ی رونی بکاته وه كه ئاوه ی ناوه نه وه به ده ست لای ئەو رۆژوو باتل ئەكاته وه.

ئه ما هوكمی خودی ئاوه ی ناوه نه وه به ده ست، ئەوه باسه كه ی له شوینیکی تردا هه یه، وه دانه ر به شی كراوه یی باسی لیوه كرده وه له (كتاب النكاح) دا و باسی قسه ی زانایانی كرده وه له واره یه وه، و باسی جیاوازی یه كه یانی كرده وه، هه رچه نده خوینه ر له ویدا رایه کی رونی بۆ ده رناكه ویت كه دانه ر ووتییتی، هه ره وك دانه ر پیشه یه تی له زۆره ی ئەو كیشانه دا كه جیاوازی له سه ر هه یه.

به لأم ئیمه له گه ل ئەوكه سانه داین كه به حه رامیان داناوه، به به لگه ی فه رموده ی خوای گه ره: **﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأُوجُهِمْ حَافِظُونَ﴾** ۱۰

عَلَىٰ أُرُوجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۚ فَمَنْ آبَتَعَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۱۱ واته: وه

ئه وانه ی كه پاریزه ری داوین و پاکی خوینان، مه گه ر له گه ل ژنانی خوینان یا كه نیزه كانیان، جا بی گومان (له مه دا) لومه ناكرین.

وه نا لاین بۆ ئەو كه سانه ی كه له زینا مه ترسییان هه یه دروسته، به لكو ئیمه پی ئه لاین با پزیشكایه تی یه كه ی پیغه مبه ر صَلَاتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ به كار بییته كه له هه دیسه به ناوبانگه كیدا به گه نه كان ئەفه رموویت: **(وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وِجَاءٌ)** واته: وه هه ركه س توانای ژن هینانی نه بوو با به رۆژوو بیته چونكه رۆژوو ئاره زوه كه ی ئەشكینیته.

وه هه ره ها ئیمه زۆر به توندی ئینكاری ئەوكه سانه ئەكه ین كه بۆ گه نه كان له به ر مه ترسی زینا حه لالی ئەكه ن، بی ئەوه ی به م پزیشكی یه ی پیغه مبه ری به ریز صَلَاتِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فه رمانیان پی بکه ن (تمام المنه).

شه وکانی ووتویهتی: ئه وهی له ریوایه تهکاندا هاتوه ئه بیته به لگه بۆ ههر دوکیان، ههم به ته رتیب که فاره ته که بدریّت، ههم به غهیری ته رتیب، جا ئه وانیهی ته رتیبه که یان گیاره وه ته وه زۆرتن و زیاده (لفظی) حه دیسیان به دهسته وهیه.

موهه للهب و (قرطبی) ریوایه تهکان جه مع ئه که نو وای دائه نین که ههر ریوایه ته بۆ رووداویکه.

به لام حافظ ئه لیّت: ئه مه دوره، چونکه به سه رهاته که ههر یه که به سه رهات بووه شوینی دهرچونه که ش یه که، ئه صلیش ئه وهیه که ههر یه که به سه رهات بیّت.

به لام هه ندیک ئه لین: ته رتیبه که له پیشترو هه لبژاردن ته نها دروسته. وه هه ندیکی تریان به پیچه وانه وه ئه لین. - قسه ی شه وکانی ته واو بوو. -

ئه گهر که سیّک به ئه نقه ست جیماعی کرد له رۆژوو ریوایه ته که فاره تی نه دا، پاشان رۆژیکی تریش ههر ئه و کاره ی دووباره کرده وه، لای حه نه فییه کان ههر یه که که فاره تی له سه ر ئه بیّت، وه ریوایه تیکی ئه حمه دیش ههر وا ئه لی، چونکه تۆله ی تاوانیکه سه به به که ی دووباره بۆته وه پیش ئه وهی که فاره ته که بدریّت، ههر بۆیه ههر دوکیان ئه چنه ناو یه که.

مالیک و شافیعی و ریوایه تیّک له ئه حمه ده وه هاتوه که ووتویانه: ئه و کاره دوو که فاره تی له سه ره، چونکه ههر رۆژه خوا په ره ستی یه کی سه ر به خۆیه، جا ئه گهر به تیّک دانی رۆژیّک، که فاره ت پیویست بوو ناچینه ناو رۆژیکی تره وه، وه که ئه وه وایه له دوو په مه زاندا ئه و کاره بکریّت.

زانایان هه موو له سه ر ئه وه ن ئه گهر که سیّک له رۆژگاری په مه زاندا به قه ستی جیماعی کرد وکه فاره ته که ی دا، پاشان رۆژیکی تر دووباره ی کرده وه پیویسته له سه ری که فاره تیکی تریش بدات.

هه روها هه موو له سه ر ئه وه ن که که سیّک له رۆژیکی ره مه زاندا جیماع بکات وکه فاره ته که ی نه دات، پاشان ههر له و رۆژه دا جیماع بکاته وه ههر یه که که فاره تی له سه ر ئه بیّت، وه ئه گهر که فاره تی جاری یه که می دابوو، جاری دووم که فاره ت نادات، وه لای جه ماوه ری پیشواکان که فاره تی جاری یه که م کافیه.

ئه حمه د ئه لی: ئه بی بۆ جاری دووه میش که فاره ت بدات.

گپرانه وه ی رۆژوو ری په مه زان:

گرتنه وه ی رۆژوو ری په مه زان پیویست نی یه به په له بیّت، به لکو هه رکاتی بۆی لوا بیگریته وه، وه هه روها که فاره تیش وایه⁽²⁾.

(2) ئه م قسه یه له گه ل فهرمووده ی خوی گه ورده نا یه ته وه که ئه فهرموویّت: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَعْفَرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (آل عمران/۱۳۳). واته

بۆ لیخۆشبوونی په ره رد گارتان په له بکه، جا ئه وهی حق بیّت ئه وهیه که پیویسته په له بکریّت بۆ گرتنه وهی ئه و رۆژانه هه رکاتیکی ترانای هه بیّت، ئه مه ش مه زه بی ئی بنوحه زمه (۶/۲۶۰) و هیچ حه دیسیکی سه حیحیش نه هاتوه که به ره له ستی ئه م قسه یه بکات.

ئه ما به لگه هی تانه وه که ی دانهر که عایشه ئه و رۆژوو ی که له ره مه زاندا له سه ری بوایه له شه عباندا ئه یگریته وه...

داره قوطني له ئیبنوعومرهوه رضی اللہ عنہ ئەگێریتتهوه که پیغه مبهەر صلوات اللہ علیہ دهرباره ی گرتنهوه ی رۆژوو ی رهمهزان فهرموویه تی: **(إِنْ شَاءَ فَرَّقَ، وَإِنْ شَاءَ تَابَع)** ^(۳). واته: ئەوکه سه ئاره زوی خۆیه تی به سه ریه که وه ئه یان گریته وه یا جیا به جیا.

^(۳) کورتی قسه ی شیخ ئەلبانی ئەمه یه: ئەگەر ئەو همدیسه صحیح بوایه ئەبووه بەلگه یه که ئەم ناکۆکی یه ی بنه بر ئەکرد (ئینجا بەلگه ی صحیح نه بوونی ئەهینیتته وه و له دوا ی لیکۆلینته وه له باره ی ئەم باسه وه ئەفهرمویت: قسه ی کۆتایی ئەم باسه دا ئەوه یه هه یچ همدیسیک ئەم به شه دا نی یه که صحیح بیته نه به (سلب) ی نه به (ایجاب) ی، واته: نه به بون، نه به نه بون، وه ئەو فهرمانه ی که له قورئاندا هاتوه وا پیویست ئەکات که ده ست به جی بگریته وه، مه گەر له بهر مه عزه ره تیگ نه بی، ئەمه ش مه زه به ی ئیبنوحه زمه (۶/۲۶۱) که ئەفهرمویت:

جا هه رکه س به سه ریه که نه یکرد ئەوه جیا جیا ئەه یگریته وه و بری ئەکه ویت، له بهر فهرمووه ی خوا ی گه وه **(فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ)** چونکه خوا ی گه وه له و رۆژوو گرتنه وه دا کاتیکی وای دانه ناوه که ئەگەر ئەوکاته ته واو بیته رۆژوو که نه گێریتته وه، ئەمه قسه ی ئەبو حه نیفه شه.

سویدیك: دانهر باسی ئەو که سه ی نه کردوه ئەگەر به عه مدی رۆژوو ی رهمه زان بخوات، و باسی رۆژوو گرتنه وه که ی نه کردوه ئایا بۆی هه یه بیگریته وه یان نا، وه وا ده رته که ویت که نه یگریته وه، ئەمه ش هه لئبژاره ی (شیخ الإسلام) ئیبنوته یه یه یه، چونکه له (الإختیارات) (ل ۶۵) دا ئەفهرمویت: هه رکه س نویت به عه مدی بچوینیت یان رۆژوو به عه مدی نه گریته وه نه نویت به بگریته وه نه رۆژوو که بگریته وه، وه ئەوه ی ریا ویه ت کراوه که پیغه مبهەر صلوات اللہ علیہ فهرمانی به و پیاوه دا که له رۆژی رهمه زاندا له گه ل خیزانیدا نزیک ی کردبوو که رۆژوو که ی بگریته وه، ئەو ریا ویه ته زه عیفه، چونکه بوخاری و موسلیم لی یان لاداوه.

وه ئەمه مه زه به ی ئیبنوحه زمه و له ئەبو به کریشه وه ریا ویه تی کردوه، هه روه ها له عومهری کور ی (خطاب) و عه لی کور ی ئەبو (طالب) و ئیبنومه سعود و ئەبوهوریره وه ریا ویه تی کردوه، جا بگه ریره وه بۆ (المحلی ۶/۱۸۰-۱۸۵).

به لآم لاواز کردنی ئیبنوته یه یه بۆ ئەو همدیسه ی که پیغه مبهەر صلوات اللہ علیہ فهرمانی کردوه به و پیاوه ی که له رۆژی رهمه زاندا نزیک ی خیزانی کردبوو، له بهر لادانی بوخاری و موسلیم لی ی، من پیم وایه ئەو بەلگه یه هه یچ نی یه، چونکه چه ن دین همدیس هه یه که دوو شه یخ لی یان لاداوه به لآم سه حیه، حه قیش ئەوه یه که ئەو همدیسه به کۆی رینگا کانی یه وه سه حیه و سابه، هه روه ک (حافظ) ئیبنوحه جهر باسی کردوه، ویه کیکیشیان سه حیه و مورسه له، هه روه ک له لی دووانه که مدا له سه ر نامیلکه که ی ئیبنوته یه یه به ناوی (الصیام) باس کردوه (ل ۲۵-۲۷) پاشان له (إرواء الغلیل) دا (۴/۹۰-۹۲) چونکه گرتنه وه ی رۆژوو له لایهن ئەوکه سه وه که نزیک ی خیزانی کردوه له رۆژی رهمه زاندا له ته وا ویت که فاره ته که یه تی. به لآم ئەو که سانه ی تر که به عه مدی رۆژوو یان شکاندوه، له حوکی گرتنه وه دا شوین ئەم ناخرین، وه قسه که ی شیخ له که سانی تر دا جگه له مه یان راسته و دروسته.

به لآم نویت نه گێرانه وه که ئەوه هه لئبژاره ی قسه ی خودی دانهره که شوین ئیبنوحه زمه که وتوه، قسه که شی به کورتی له باسی نویت دا که میک له پیش باسی جومعه دا باس کردوه، وه ئەبو وایه له باره ی رۆژوو گرتنه وه که شه دا هه روا ی هه لئبژار دایه، چونکه بەلگه ی نه گرتنه وه ی ئەو رۆژوو هه هه روه که نه گێرانه وه که ی ئەو نویت وایه به تاییه ت که ئەویش هه ر مه زه به ی ئیبنوحه زمه، چونکه وتویه تی: به لگه ی ئەو قسه یه شه مان ئەوه یه که واجبیت ی رۆژوو گرتنه وه بۆ ئەو که سه ی به عه مدی خۆی برشینیتته وه به سه حیه ی له پیغه مبه ره وه صلوات اللہ علیہ هاتوه، به لآم له باره ی ئەو که سه ی که رۆژوو خۆی ئەه کییت ی به خورادن یان به خواردنه وه یان به نزیک ی خیزانی، ده قیکی وا نه هاتوه که واجبیت ی گرتنه وه ی بگه یه نیته، به لکو خوا ی گه وه ته نه ها رهمه زانی واجب کردوه و هه یچی تر ئەویش له سه ر که سیک که له ش ساغ و نیشه ته جی و ژیرو با ل بیه ت، جا واجب کردنی رۆژوو له سه ر که سیکی تر له جیاتی ئەو، دانانی شه رعیکه که خوا ی گه وه ری ی پی نه داوه، که واته باتله، جا جیاوازی نی یه له نیوان ئەوه ی که خوا رۆژوو مانگیکی ناوبراو واجب بکات، جا که سیک بلیت: رۆژوو جگه له و مانگه بری ئەکه ویت، وه له نیوان ئەوکه سه ی بلیت: حه ج کردن بۆ غه یری مه که که شوینی حه ج

بهلام ئەگەر کەسیک مرد و رۆژوو قەرزار بوو، وه لهکاتییدا له ژياندا بووه توانای گرتنی ههبووه، زانیان له حوکمی ئەمهدا جیاوازیان ههیه:

جومهوری زانیان لهوانه ئهبوحنیغه ومالیک و ئهوهی له شافیعییهوه بهناوبانگ بیئت بو ئهوه چون، که وهلییهکهی ناتوانی ئهو رۆژووانه ی بو بگریتهوه، بهلکو له جیاتی ههر رۆژیک یهک مست خواردن ئەدات به ههژار.

مهزهبی ههلبژیرراو لای شافیعییهکان ئهوهیه که موستهحهبهه بو (ولی) سهپهرشتری ئهو مردووه له جیاتی ئهو بهرۆژوو بیئت و ئهو رۆژانه له ئهستوی مردووهکهدا نهمیئی، ئیتر پیویست به خواردن دان به ههژار ناکات.

مهبهست له (ولی) سهپهرشتری کهری مردوو خزم و کهسییهتی، جا چ (عصبه) بیئت، یان میرانگر بیئت، یان بیجگه لهوان، وه ئەگەر بیگانهیهکیش له جیاتی بهرۆژوو بوو ههر دروسته، ئەگەر به فرمانی سهپهرشتری کهرهکه بیئت، وهگهرا دروست نییه.

بهلگهشیان ئهوهیه که ئهحمه دو ههر دوو شیخ (بوخاری و مسلم) له عایشه وه ئەگیرنهوه که پیغه مبهر صلوات علیهم فرموویهتی: (مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيُّهُ). واته: ههرکهسیک بمیرت و رۆژوو قەرزار بیئت سهپهرشتری کهرهکهی بۆی بگریتهوه.

له لای بهرزار لهگهڵ هه دیسه کهدا ئهه له فطهش ههیه: (إن شاء) واته: ئەگەر ویستی. (وه سه نه ده کهی حه سه نه) ^(۵). ئەحمه دو خاوهن سونه نهکان له ئیبنوعه ببا سه وه ئەگیرنهوه که پیاویک هاته لای پیغه مبهر صلوات علیهم وتی: ئه ی نیراوی خوا، دایکم کۆچی دوا یی کردووه و مانگی رۆژووی له سه ره، ئایا من بۆی بگره وه؟ پیغه مبهر صلوات علیهم فرمووی: ئەگەر دایکت قهرزیکی له سه ر بوایه بۆت ئەداوه؟ وتی: به لی، فرمووی: ده ی قهرزی خوا له پیشتره بدریته وه ^(۶).

ئهما ئیبنوته می به به شیوه یهک تایه ته که ی لیک داوه ته وه که له گه ل مه زه به که ی خزیدا ته گو ئیجت، وریگای نی به که ئه م قسه یه شی بکه ی نه وه، جا ههر کهس پی ی خۆشه بو زانستی زیاتر با بگه ریته وه بۆی. (تمام المنه).

^(۵) شیخ ته لبانی ته فرموویت: ئه م زیاده یه زه عیفه و مونکه ره و پاشان ده فرموویت: حه نبه لی به کان ئه م هه دیسه یان له سه ر رۆژووی نه زر لیک داوه ته وه، چونکه رۆژووی نه زره که سه ره پهرشت له جیاتی ئه و نه یگریته وه، ئه ما رۆژووی فه رز ئه وه کهس له بری کهس نایگریته وه، ئه مهش بۆچونی گیره وه ی هه دیسه که یه که عایشه یه، هه ره ها بۆچونی ئیبنوعه ببا سه که گیره وه ی هه دیسه که ی دوا ی ته مه یه.

جا من قسه ی ئه و دوانه م باس کردووه له و باره یه وه له (أحكام الجنائز) له باسی (۱۰۶) دا، وه هه رته وه شه که ئوصولی شه ریعه ت و حیکمه ته که ی دوا ی ته که ن، و ئیبنوقه بییم له (ته ذیب السنن) دا پارسه نگی ئه م رایه ی کردووه، وه هه ره ها له (إعلام الموقعین) دا، وه من له و کتیبه دا که باس م کرد قسه یه کم هی ناوه، ئه و قسه یه ش به سووده، با گه رانه وه ی بۆ بگریت.

^(۶) وا ده ری ته خات که جگه له وکه سه نه ی باسی کردوون، که سه نیککی له وان به رزتر ئه م هه دیسه یان ته خریج نه کردووه، ئه م قسه یه ش وان یه، چونکه شه یخه یین (بوخاری و موسلیم) له (الصوم) دا له ئیبنوعه ببا سه وه ته خریجیان کردووه، وه له یه کیک له ریوایه ته کانی دا ئه م زا را وه یه هاتو وه: که ئه و ئافه ره ته مردبو و وه رۆژووی نه زری له سه ر بوو.

جا که واته ئه م هه دیسه له باره ی رۆژووی نه زره وه هاتو وه، وه ناییت بگریته به لگه له سه ر رۆژووی فه رز هه ره که دانهر وای کردووه، وه به زا را وه یه کی تر هه دیسه که به لگه یه بۆ حه نبه لی به کان نه ک بۆ شافیعی یه کان. جا ئا گادار به!

